

EN SAGA
FÖR ALLA ÅLDRAR

Till Lovisa, Anja och Simon

Och nu, två decennier senare, till Henri på treårsdagen:

Text Alf

Bilder: Kaisa

1999

Försiktigt renoverad i juli 2020 / alf

Den blomstertid nu kommer,
med lust och fägring stor.
Du nalkas ljuva sommar,
då gräs och gröda gror.

LÄT STÅ!

En dag i juni månad, när solen sken och fåglarna sjöng sommarens
sånger, var det dags att sluta skolan.

Lovisa och Anja slutade sin skola i Almby och den skolan ligger vid
Prostvägen. Just den här dagen passade det namnet bra, för det
kom minsann en präst på Prostvägen. Han hette Håkan och han
hade full fart på sina apostlahästar.

När han torkat svetten ur pannan och putsat sina glasögon, steg han
upp på estraden och sa

- Hej alla barn, nu blir det sommarlov.
Herren välsigne Er!
Och bevare mig väl! Nu måste jag snabba mig på, till en annan
skola, i Fadems, Sonens och den helige Andes namn. Amen!

Prästen lämnade scenen och den fylldes genast av sommarklädda
flickor och pojkar. Flickorna fnissade lite i början och pojkarna såg
smått generade ut men det gick snart över.

Det var många vuxna som lyssnade på barnens sånger i gymnastiksalen. Efter en stund tyckte man ändå att det var dags att gå hem och plötsligt låg hela skolan öde och tom och tyst.

- I morgon ska vi åka till utlandet! sa Anja.
- Inte till utlandet Knäppis! sa Lovisa. Vi ska väl åka ut till landet!
- Just det! Men i alla fall! Nu ska du hålla babblan, för jag ska leka med mina dockor, så det så! sa Anja.

Anja kröp omkring på golvet och samlade ihop tolv Barbiedockor som hon satte i en lång rad på sängen. Sedan ritade hon av dem allihop, samtidigt som hon tittade på en videofilm och lyssnade på ett band. Mitt i alltihop visslade hon många muntra melodier.

Lovisa satt bekvämt tillbakalutad och alldeles tyst i soffan och läste en bok. Den handlade om solsystemet.

Nästa morgon var det lördag och Lovisa vaknade som vanligt klockan sju. Anja började gnugga sina ögon vid åttatiden och då hade redan bamprogrammet på TV börjat.

- Anja, din sölkorv! Skynda dig! ropade Lovisa med ett röstläge som inte alls var i föräldrarnas smak.
- Ja, ja, ja! muttrade Anja och snubblade på tröskeln och fick ett litet, litet blåmärke på stortån.
- Mamma! Pappa! Jag är skadad! ropade Anja. Jag måste ha ett plåster. Det blöder, nästan i alla fall, tror jag.
- Anja, lilla olycksfågeln, vad knäpp du är! suckade Lovisa och tittade lugnt vidare på bamprogrammet.

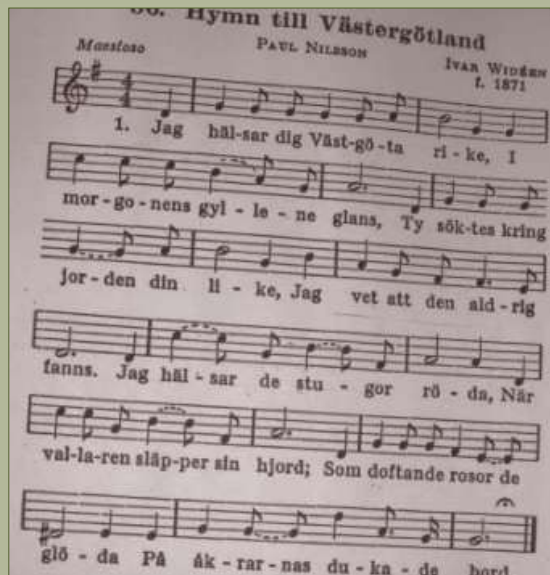
Anja fick sitt plåster och ömt vårdade hon sedan sin stortå hela förmiddagen. Lovisa packade sin ryggsäck och hjälpte Anja lite med hennes packning, eftersom Anja praktiskt taget var sjukskriven och oförmögen att arbeta.

- Mamma! Pappa! När ska vi åka? frågade barnen för tjugotolfte gången.
- Vi åker när vi är klara! Sluta tjata! svarade en tvåstämmig kör utifrån trädgården. Sätt er i bilen och vänta lugnt!

Föräldrarna rensade ogräs i sina många rabatter men avslutade nu sina bestyr. Hux, flux var bilen fullpackad med väskor, kassar, ryggsäckar, kattlåda och korg med jamande kisse inuti. Barnen satt där bak och mamma och pappa satt i framsätet.

- Vi har i alla fall tur med vädret! sa Camilla och fällde ner solskärmen och tog på sig sina solglasögon.
- Ja, än så länge i alla fall! sa Lars och startade bilen.

Under vägen sjöng Lovisa och Anja alla sånger från skolavslutningen och allt emellanåt jammade den inlåsta kissen med i deras sånger.

Den vinröda bilen gick som en klocka. Saab-Lars vad snabbt det gick. Vips, så var man framme i Barrud.

Farmor och farfar fick stora kramar och snart var Lovisa och Anja igång med sina lekar.

Plötsligt tvärstannade Anja. Hon kliade sig i håret och stirrade på den vinröda Saaben och ropade till Lovisa som satt och gungade

- Men hallå där! Har Simon redan kommit?
- Simon kommer, som planerat, klockan sex! svarade Lovisa.
- Men hanses bil är ju redan här! gastade Anja.
- Var då, om man får fråga? retades storasyster.
- Där! Ditt blindfläppel! röt Anja.
- Men Anja, lilla Plutt! Har du glömt att den bilen är våran nu?
- Just det! mumlade Anja och fortsatte sin promenad till dass, som om ingenting hänt.

**Och hur var det med
SIMON?**

Samma dag som Lovisa och Anja slutade skolan, somnade Simon
osedvanligt sent.

Varför kunde inte Simon sova?

Jo, Simon hade resfeber. Han var pigg som en mört och i hans
huvud fanns det massor av tankar och funderingar om alla lekar han
skulle leka med Lovisa och Anja, när de träffades nästa dag.

När Simon redan för länge sedan skulle ha legat i sin säng, satt han
fortfarande och tänkte på, hur man skulle använda tiden, för att hinna
leka så mycket som möjligt de närmaste dagarna.

Lovisa och Anja hade just satt på TVn, när det kom en svart Saab från Malmö. Klockan var prick sex.

Simon hade sovit sista biten men efter en minut var han redan igång med att spela fotboll, badminton, boccia och golf. Allt på en gång.

Lovisa och Anja tittade förundrat på sin lille kusin som var full av iver att genast hinna med allting.

Simon svängade golfklubban högt över huvudet och bollen for som en raket genom luften.

- Vad lustigt att bollen rullade rakt ner i vattnet! sa Simon och såg snopen ut.
- Simma lugnt, kusin! sa Anja. Jag hämtar upp bollen åt dig.
- Lugn i stormen, Anja! förmanade storsyster. Mamma och pappa blir jättearga på dig, om du smutsar ner dig i det dyiga vattnet.
- Men hörro, du! Va då? hojtade Anja. Simons boll har nästan drunknat ju. Jag måste rädda den.
- Skyll inte på mig, om du får skäll, ditt lilla fläppel! sa Lovisa

- Fläppel kan du vara själv, din förplaskade badkruka! ropade Anja och tog av sig sina stövlar och strumpor.

Sedan kavlade hon upp byxbenen ända ovanför knäna och klafsade ut i det smutsiga vattnet och hittade Simons boll och tre bollar till.

- Vad lustigt att jag fick min boll, och tre till, tillbaka! sa Simon och smålog mot sin kusin.

Lovisa gick in och byggde ett ofantligt korthus. Det blev stort som ett slott och bordet räckte nästan inte till.

- Kom och titta. Men andas inte! Ropade Lovisa.

Alla ville se på Lovisas verk.

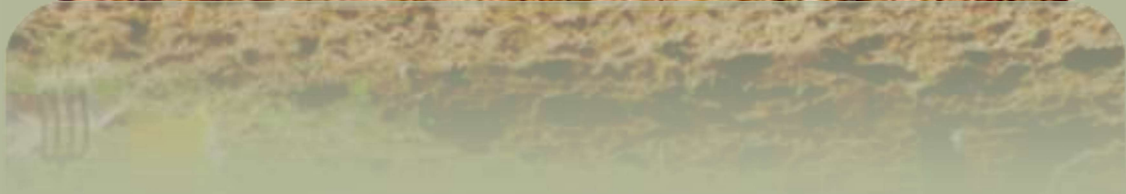
Farmor Birgit, Bernt och Birgitta, Ove och Barbro, Lars och Camilla, Janne och Lena, farfar och farmor, Christer och Maarit kom alla in och beundrade Lovisas superbygge.

- Får jag be om största möjliga vaaarsamhet! sa Lovisa

Lars stod under linden och funderade på allt möjligt.

Bernt och Alf avslutade dagens arbete och var på väg att spela en golfgrunda.

Barbro körde i skytteltrafik mellan Krontorp och Barrud.

Pokerspel var det inte tal om. Men är inte detta en stege, med knekt på topp?

Nu var det nästan natt.

Plötsligt dök det upp en märkelig figur i skumrasket.

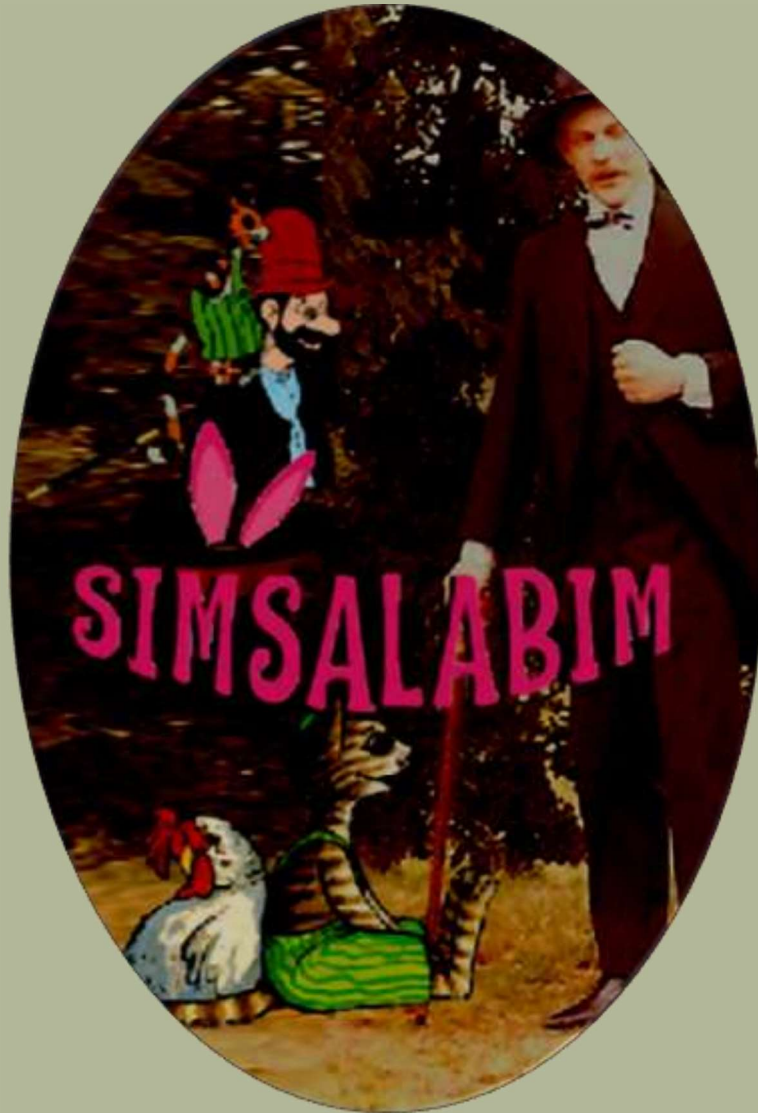
- Jak er den berömda trollekalle Ogustino! sa han. Dette, mine damer ok herrer, er mine dogger ok min assist-tant Barbero.

Trollekalle Ogustino gjorde nu häpnadsväckande kortkonster och han trollade saker fram och tillbaka. Ingen fattade hur han bar sig åt, inte ens Barbero.

Till slut ville han visa sitt SUPER-TRIXET-MAXIMO-FANTASTIKO!
Han ställde sig bakom linden vid sandlådan och rimmade så här

- Jak er stor ok jak er stark.
Jak kan klyve trädets bark!

Alla skrattade och applåderade artigt. Men ingen fattade riktigt, vad det sista tricket gick ut på.

Nu blev det bråttom att dra ur alla sladdar.
Regnet började ösa ner där ute och det blåste halv storm.

- Mamma! Vi måste gå på dass! sa Anja och Lovisa.
- Laaars! Ropade Camilla. Var är ficklampan?
- Oj, då! svarade Anja. Den glömde jag i lillstugan.
- Du glömmer allting, din lilla plutt! kom det från Lovisa. Konstigt!
att du kommer ihåg, var du glömde den!
- Plutta mig hit och plutta mig dit! Jag är jättetrött! Sa Anja.
- Plutta! Vad lustigt det låter! sa Simon sömnigt.
- Nu går vi och lägger oss genast! sa Lars. Ni får gå på toa i
morgon, när det är ljus.

Alla gick till sig och somnade snart. Det hade hänt så mycket på
sommarlovet's första dag.

- Fast egentligen har vi inte lov förrän på måndag! förklarade
Lovisa. På lördagarna är vi ju ändå lediga.

På söndagsmorgonen sov Lovisa ända till klockan åtta.

När hon var på väg till dass, såg hon en märkelig syn.
Linden vid sandlådan såg så konstig ut. Lovisa gick först ett varv
medsols och sedan ett varv motsols runt trädet. Hon trodde knappt
sina ögon! Trädet hade spruckit mitt itu och barken hängde alldeles
lös runt hela stammen. Hur kunde det här hänga ihop?

- Den där Augustinus, eller vad han nu hette, var kanske en riktig trollkarl i alla fall, tänkte Lovisa.
Nej, förresten!
Åskan gick ju i natt. Blixten slog förstås ner i trädet.
Det kan bli sådana där skador då. Det har jag sett på TV.
Hjämkontoret är ett nyttigt program. Det är lärorikt att titta på TV.

Väldigt lärorikt, faktiskt!

PS

Det här hände sig sommaren innan Gustaf och Siri föddes

Calle och Christine då?

Jo, Christine jobbade på i Paris och längtade efter att det skulle bli midsommar, så att hon och Pascal fick komma till Barrud och dansa runt midsommarstången.

Calle var på en hemlig ort, med en hemlig tjej och tränade i hemlighet golf, så mycket han kunde. Han ville så gärna bli Barrudsmästare i år igen och behålla den vandrande kannan.

Det blev golftävling senare på sommaren. Calle fick stryk av sin far. Och inte nog med det. Han fick stryk av sin farbror också. Det låter som en saga! Men det är faktiskt sant!

DS

Slut.

Slut.